

ՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ

Աէր յառաւօտէն ճեմեալ
իւր անձուկ ծագմամբն.
Ծագումն արեւեալ անուն,
Այն արուսեկին.
Միթէ յայդ ի վայր վայրիդ,
Տաւիդ տարածեալ.
Կամ սիրոյ շրջան առեալ
Աստեղը մոլորեալ:
Կա ծով շաղին թաց առեալ,
Դուռն արեւ ելեալ.
Ծայրադակ լերանց բարձանց,
Յօղ տարածանիւր.
Արեւունի սեռի,
Լըմամբ լիացեալ.
Ազերս ձայնի առնէր,
Ի ծայրս արեւու.
Ի զարդ շաւեղից փայլեալ,
Ոսկեթել շողից.
Շող երփն առ երփին փողով,
Հովիտ շուշանի.
Զարդ փայլենազարդ փայլից
Գայլ արեւելից:

Մի՛ դու նուազենար լուսին
Զարդ գիշերայնոյ.
Ես սիրոյ պատզամս ունիմ
Գիր ողջունաբեր,
Լերին նմանեալ հովիտ
Աէր եղբօրորդույն.
Վարս մանրանձեւով լցեալ
Յեռմամբ մարզարառվ:
Գանգուր ոսկեփող կիտուած
Սափիրանափայլ.

Այժեման նման դառնայր,
Ի խնկաբեր լերանց.
Զանուշահոտութիւն խնկոց
Ի մէջ տարածէր.
Եղնորթու նման հանգչէր
Ընդ քրքմօք տաւալէր.
Ի միջօրէի զըտի

Խանդակաթ սիրով,
Բարձր ի վեր դիտին ննջէր,
Ընդդէմ ֆառանու:

Ով կանայք զարթիք տեսէք
Որով պսակեաց
Մայր աղեկիցեալ սիրով
Զորդին անդրանիկ.
Կանայք ի հանդէս արրոյն
Հանդէպ գիշերոյ,
Յորդոր թախանձնն զաղէտս
Տաւիդ տարակոյս:
Աւետիս ի տալ զուարդնոյն
Զայնէր զով խնդրէք.
Այն նազովրեցին յարեաւ
Խաչեալն ի հրէից,
Հետեւող լինել բարեաց
Երազահասիւր
Ի ժամագրողին պայման
Լեան գալիլեա.
Դարձեալ խնդութեամբ գտին
Զրաբունին սիրով.

Զսիրով սիրելոյն ետոյն
Համբոյր ողջունի
Սիրով զարթուցեալ մերժէն
Զերկիւր կասկածին.
Պետրոսեան դասուն
Հոյլ ի հոյլ ճեմին.
Ի յերեկորայ ժամուն
Դուռն աղխիւք փակեալ.
Դուք մի՛ երկնչիք եղբարք,
Ես եմ Տէր Յիսուս.
Բարձրաձայն գոչեաց թուրմաս
Տէր իմ և Աստուած:
Դու ես ճշմարիտ փրկիչ
Որդին Աստուածոյ.
Քեզ միշտ վայելէ պատիւ
Ընդ Հօր և Հոգւոյն
Այժմ և յանվախնան ի փառուած:

ՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ

Ի յերուսաղէմ զընամ
Ի յայն աստուածաշէն քաղաքն,
Ի յայն գեղեցկաշէն տաճարն
Ի յայն շուշանի նման Սիոնն,
Աննըմանի ո՞վ նըման, աննըման:

Հաւիկ մի պայծառ կացեալ, ի յայն խաչաթեւին վերայ
Թեւս արծաթածալ ունէր, արեգակն շողոյն նըման:
Զձայնիկն ողորմիկ ածէր, գաբրիէլեան փողոյն նըման:
Զաշերն արտասուօք լընոյր, առաւօտուն ցօղոյն նըման:
Այ գեղեցկագել հաւիկ, որ նստիս յայտ խաչաթեւին վերայ,
Զձայնիկդ ընդէր ողորմիկ ածէս, գաբրիէլեան փողոյն նըման.
Զաշերդ արտասուօք է՞լ լընուս, առաւօտուն ցօղոյն նըման.
Այ գեղեցկագել հաւիկ, այս քեզ են աւետեաց հրաւէրս.
Դու սէգ (երգս?) խաղի առեալ ցնծա:

Ես խաչ կանգնեալ կամիմ, ի խաչ ելանել կամիմ:
Ի խաչ ելանել կամիմ, ի գերեզման մըտել կամիմ:
Զգժոխս աւարել կամիմ, յերբորդ աւուր յառնել կամիմ
Ցերկինս համբառնալ կամիմ, ընդ աշմէ Հօր նստել կամիմ:
Միւսանգամ ես զալ կամիմ, զմեղաւորս կշամբել կամիմ:

Այս երկու հոգեշունչ և զմայլելի տաղերը կը հրատարակենք մեր մատենազարանին թ. 912 զըչազրէն որ
(Պարտ, 1932, էջ 100) Փարիզի մէկ ձեռագրէն ՈՃՆ. = 1241 ին զոււած:
« Պանձարան հոգեշունչ և տաղարան » մ'է, և օրինակուած է, ինչպէս զեկուցինք « Բազմավէպ օք նախորդ թիւին մէջ
Սրբակասութիւն որով յօրինուած էն՝ կարելի չէ արժանաւոր առաջերով բացարձարել և վերլուծել. միայն այսչափ
կանչերու որ սպանչելի նրբութիւն և հնչականութիւն մ'ունին անոնք զաղափարներու շնորհալի շղթայումով և պատ-
կանական զունազել յօրինուածով: Թէեւ անձանօթ է հնդինակը, սակայն Նարեկի (իրեն ընծայուած տաղերուն
ծայրէ զանոնք), Սարկաւազ վարդապետի և Շնորհալի պէս հոգեշունչ և օծուն զրիներու միայն կարելի է ըն-
այլ զանոնք:
« Տաղ յարութեան » բրեք մասերու կարելի է բաժնել, Ա. մասը հովուական սրնզի աստուածաշունչ քաղ-
աքառակամ թուիչ մ'ունի, յարութեան արշաւոյսի թրթապում լոյս և սիրային զգացումներու
Այծեամբ, մասը « Դու մի՛ նուազենար լուսին » ը բուրութեաւտ այզի, ուր եղածորդորդոյն սէրը,
Արական սիրութիւն, սիրութիւն, սիջօրէմ, իսումիլի ու իսամղակաթ ուէրը համակ « Երգ երգոց » կը բուրեն:
Յարասութիւն մ'է Աւետարանի յարութեան պարզ ու սրտազրաւ էջերուն Գ. մասը՝ որ նոյնպէս արուեստի,
« Տաղ իսչել » նոյն ներշնչումներով, ոգեւորութեամբ և սիրային բնութեամբ և արուեստի անհամեմատ նրբութիւն
Արական վահար Վ. երթուածը Արականին վրայ, թէեւ հոս ոճի բարձրութիւն, և արուեստի անհամեմատ նրբութիւն
Այս երկու տաղերուն կը կցենք զոյզ մ'ալ « Տաղ Աստուածածնի » որուէս մայիսեան օրէներդ, այժուրե-
նական կարգով զըտւած: Առաջինը կը զանուի վանքիս զուազիր թ. Յ. « Խմբազերը թ. » ին մէջ, « Տաղարան » մ'է
ակնու վելին զիւղին չաւանօրէն Ժ. Գ. Պարերուն: Հաղինակն ըլլալու է Պողոս վարդապետ մը, ինչպէս կը փորձուինք
չորս տողերու սկզբնատառերէն (ի Տ[էր] Պ[օղոս] Ա[մբապետ]):